El salt pot esperar

Tot i que diversos clubs han mostrat interès per Pere Pons, de moment cap ha acabat de fer el pas

“Sé que ara mateix aquest és el meu lloc. I si hi ha un canvi, serà bo per al Girona i per a mi”, assegura el migcampista

Pere Pons , davant de l'estadi principal de la ciutat esportiva del Manchester City Foto: X.M.

Per l'edat, pel creixement que ha anat experimentant i pel rendiment regular i fiable al mig del camp, Pere Pons ha atret l'atenció d'uns quants clubs. A primera divisió, l'augment significatiu dels ingressos televisius ha animat clubs modestos a pagar traspassos per jugadors de segona A, cosa que s'havia anat perdent els últims anys. Tot plegat generava uns quants interrogants sobre la continuïtat del migcampista de Sant Martí Vell a Montilivi. La incògnita no està tancada del tot, perquè hi ha temps perquè algun club es decideixi a pagar la clàusula de rescissió, però el motor de l'equip de Machín es veu de moment a Girona. I ben content.

“No se sap mai, però ja sóc aquí, amb tots els números de continuar jugant al Girona, si no és que passa alguna cosa grossa”, explicava el migcampista després d'un dels entrenaments a la ciutat esportiva del Manchester City. Tot i que han preguntat per la seva situació, el jugador fet al planter assegura que no s'ha vist fora de Montilivi durant l'estiu: “No m'hi veia. Sempre hi ha rumors, i gent que pregunta, perquè fa dos anys que ho fas bé i ets jove. La gent pregunta. Però en el fons és complicat, a segona A, fer fitxatges pagant traspassos. I no hi ha cap problema. Vaig renovar aquí i estic molt content.” Malgrat que la possibilitat de fer el salt a primera no s'hagi concretat, el gironí està encantat de la vida de continuar jugant a Montilivi: “Tinc les coses molt clares. Sé que ara mateix aquest és el meu lloc. I si hi ha un canvi, serà bo per al Girona i per a mi. Bo per a tothom. Jo estic molt content aquí, ben feliç. Si ve alguna cosa millor encara ho estaré més, però en principi sóc aquí i crec que continuaré aquí.” I si es queda, és clar, ho farà amb la mateixa mentalitat que l'ha caracteritzat sempre: “Ho donaré tot com he fet sempre, intentant fer-ho com més bé millor per donar a l'equip una ajuda més.”

Fins al 2018El Girona va aconseguir renovar Pere Pons fa uns quatre mesos. El jugador acabava el contracte el 2017, al final d'aquesta temporada, i l'acord va ser per prorrogar-lo per un any més, fins al juny del 2018. Amb una clàusula de rescissió d'uns dos milions d'euros, el club la farà valer si algun club decideix convertir l'interès en oferta formal. No seria cap mal negoci per al Girona, que s'enduria una bona quantitat de diners per un jugador fet a casa, des de baix de tot, i que fa la sensació que acabarà fent el salt a primera, tard o d'hora.Centenari i vitalL'últim partit de la temporada 2015/16 del Girona, la tornada contra l'Osasuna, en què es va tancar la porta de l'ascens a primera divisió, va ser el número 100 de Pere Pons a segona A. El jugador de Sant Martí Vell és fonamental per a Pablo Machín, que l'ha alineat sempre que ha pogut i que, quan el va perdre per una lesió estranya a la cuixa el curs passat, va reconèixer que era un jugador especial amb unes característiques que el feien diferent de la resta de migcampistes. Ell, però, manté la modèstia. “Hauré de treballar igual. Ha arribat gent nova, al mig hi ha molta competència i si em relaxo em passaran al davant. La temporada passada vaig caure un mes i en Rubén Alcaraz ho va fer molt bé. Hi ha moltes combinacions i no se sap mai”, assegura. “Sempre has d'intentar estar al màxim nivell, sobretot d'intensitat, que és el que demana el mister, i intentar lluitar sempre pel

lloc en les alineacions." Amb un bon esperit competitiu, el jugador va sortir del primer partit amistós, contra el filial del Manchester City, empipat i dolgut per la derrota (3-2).

Tot i l'exigència de la pretemporada, el fet de desenvolupar-la en unes instal·lacions de luxe l'ha fet especial per als jugadors blanc-i-vermells: "Les instal·lacions són una bogeria. Tot és al màxim nivell. És el millor lloc per treballar i ho hem d'aprofitar, perquè crec que això només ho poden tenir els millors del món. Hem d'acabar de carregar les cames per tornar cap a Montilivi." El gironí veu un bon grup: "S'han fet bons fitxatges, hi ha el mateix entrenador i la mateixa estructura. Tenim les idees clares, però els partits s'han de jugar, i crec que el discurs serà el de sempre. Primer, la salvació. I quan la tinguem, ja parlarem de més coses." Amb un grapat d'exequips de primera divisió, la lluita a la part alta de la classificació promet ser dura. "El nivell ha tornat a pujar amb noms i clubs històrics. A nosaltres, com a equip, com a bloc, no ens guanya ningú. Podem guanyar qualsevol rival, però també sabem que si abaixem una mica els braços ens pot guanyar qualsevol", resumeix Pere Pons.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 30-07-2016 Pàgina 4

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/esports/article/52-futbol-catala/991996-el-salt-pot-esperar.html